

ลักษณะของคำสันสกฤตในภาษามลายูถิ่นปัตตานี

เนื่องจากภาษาสันสกฤต ภาษามลายูกกลาง และ ภาษามลายูถิ่นปัตตานี มีเสียงสระและเสียงพยัญชนะไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน^๑ จึงทำให้ลักษณะของคำสันสกฤตในแต่ละภาษากวางแตกต่างกันไปด้วย เมื่อนำคำสันสกฤตในภาษามลายูถิ่นปัตตานีมาเปรียบเทียบกับคำสันสกฤตเดิม โดยอาศัยภาษามลายูกกลางเป็นตัวกลางแล้ว จะมองเห็นลักษณะรวมและลักษณะที่แตกต่างกันได้อย่างชัดเจน จึงได้นำคำเหล่านั้นมาเรียงลำดับเปรียบเทียบไว้ดังนี้^๒

หมายเลขคำ	ความหมายใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกกลาง	มลายูถิ่นปัตตานี	ความแตกต่างของเสียงระหว่าง Skt. กับ P.M.
๑	ศาสนา*	āgama	agama igama ugama	ugamO	ā-u ^m , a-O
๒	หอพัก	āsrama	asrama	asrama	ā-a, ś-s

^๑ดูบทที่ ๓ ตารางที่ ๓ และ ๔.

^๒เรียงลำดับอักษรตามอักษรวิธีภาษาสันสกฤต.

^๓ā-u, ā = พยางค์ต้นของคำสันสกฤต - = เปรียบเทียบความแตกต่าง
u = พยางค์ต้นของคำสันสกฤตในภาษามลายูถิ่นปัตตานี.

*ความหมายเปลี่ยนจากเดิม

หมายเลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกลาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๓	ตัวเลข	aṅka	angka	akO	ñ-z ^๔ , a-O
๔	ขอช้าง	aṅkuśa	angkosa	kOsO	añ-z, u-O, ś-s, a-O
๕	ระหว่าง	antara	antara	antaRO ataRO	r-R, a-O n-z, r-R, a-O
๖	ราคา	argha	arga	hāRIgO	z-h, r-R, z-I, gh-g, a-O
๗	สมบัติ	artha	arta harta	haRItO	z-h, r-R, z-I, th-t, a-O
๘	สำคัญ*	uttama	utama	utamO	tt-t, a-O
๙	ทิศเหนือ	uttara	utara	utaRO	tt-t, r-R, a-O
๑๐	อุตสาหกรรม	utsāha	usaha	usOhO	t-z, ā-O, a-O
๑๑	ภูมิอากาศ*	udāra	udara	udaRO	ā-a, r-R, a-O
๑๒	อุปมา	upamā	upama umpama	upamO	ā-O
๑๓	อุบาย	upāya	upaya	upayO	ā-a, a-O
๑๔	กระจับปี่	kacchapī	kecapi	kIcapi ccapi	a-I, cch-c, ī-i kacch-cc, ī-i
๑๕	กล่าว*	kathā	kata	katO	th-t, ā-O
๑๖	หัว	kapāla	kepala	kIpalO ppalO	a-I, ā-a, a-O kap-pp, ā-a, a-O

หมาย เลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกกลาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๑๗	แก้ว	kāca	kaca	kacO	ā-a, a-O
๑๘	เหตุ	kāraṇa	keṛana	kIRanO	a-I, r-R, ṇ-n, a-O
๑๙	ฤกษ์	kārttika	keṭika	kItikO ttikO	ā-I, r-z, a-O kārt-tt, a-O
๒๐	เวลาดา	kāla	kala	kalO	ā-a, a-O
๒๑	กรุง	kōṭṭa koṭa	kota	kOtO	o-O, ṭṭ-t, a-O o-O, ṭ-t, a-O
๒๒	ช้าง	gaja	gajah	gajOh	a-O, z-h
๒๓	ครุฑ	garuḍa	garuda garoda	gIRIdO	a-I, r-R, ū-I, ḍ-d, a-O
๒๔	ประโยชน์	guṇa	guna	gunO	ṇ-n, a-O
๒๕	ครู	guru	guru	guRu	r-R
๒๖	น้ำตาล	gula	gula	gulO	a-O
๒๗	ถ้ำ	guhā	gua goa	guwO	u-uw, h-z, ā-O
๒๘	จำปา	campaka	ceṃpaka	cIpakO	a-I, m-z, a-O
๒๙	เรื่องราว	carita	ceṛita	cIRitO	a-I, r-R, a-O
๓๐	คิด, ฐีสึก	citta	cita	citO	tt-t, a-O
๓๑	คิด, ใฝ่ฝัน	cintā	cinta	citO	n-z, ā-O
๓๒	แสง*	chāyā	cahaya	cahayO cayO	chā-caha, ā-O ch-c, ā-a, ā-O

หมายเลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกดาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๓๓	พิการ	Ṣhidra	ceḍera	cIdIRO	ch-c, i-I, z-I, r-R, a-O
๓๔	ชมพู่	jambū	jambu	jaMu	mb-M, ū-u
๓๕	ชัยชนะ	jaya	jaya	jayO	a-O
๓๖	แห	jāla	jala	jalO	ā-a, a-O
๓๗	ชีพ, จีวีก	jīva	jiwa	jiwO	ī-i, a-O
๓๘	ชายโสด	taruṇa	teruna	tunO	a-z, r-z, ṇ-n, a-O
๓๙	บอ, สระ	talaka	teḷaga	tIlagO	a-I, k-g, a-O
๔๐	ตาล	tālā	tal	ta	ā-a, l-z, a-z
๔๑	ปรับ	daṇḍa	deṇḍa	dINO	a-I, ṇḍ-N, a-O
๔๒	วันเวลา	divasa	dewasa	dEwasO	i-E, a-O
๔๓	เท็จ	duṣṭa	dusta	dusItO	ṣ-s, z-I, ṭ-t, a-O
๔๔	ทุกข์	duḥkha	duka	dukO	ḥ-z, kh-k, a-O
๔๕	ทูต	dūta	duta	dutO	ū-u, a-O
๔๖	เทวดา	deva	dewa	dEwO	e-E, a-O
๔๗	นางฟ้า	devī	dewi	dEwi	e-E, ī-i

^๑William Dwight Whitney จัดเสียง v ไว้ใน Semivowel
= เสียง w ในภาษามลายู.

^๒เป็นที่น่าสังเกตว่าเสียง a ห้ายคำนี้หายไปแทนที่จะเป็น o ในภาษามลายู
ถิ่นปัตตานี.

หมายเลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกกลาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๔๘	ดิน	deśa	desa	dEsO	e-E, ṣ-s, a-O
๔๙	บาป*	doṣa	dosa	dOsO	o-O, ṣ-s, a-O
๕๐	ของให้*	dharma	deṛma	dIRImO	dh-d, a-I, r-R, z-I, a-O
๕๑	เมือง	nagara	nagara	nagaRO ^๑	r-R, a-O
			neḡera	nIgaRO	a-I, r-R, a-O
๕๒	เมือง, ประเทศ	nagarī	neḡeri	nagaRi ^๒	r-R, ī-i
			naraka	nIgIRi	a-I, a-I, r-R, ī-i
๕๓	นรก	naraka	neṛaka	nIrakO	a-I, a-O
			nuraka	nIRakO	a-I, r-R, a-O
๕๔	นาค	nāga	naga	nagO	ā-a, a-O
๕๕	ชีพจร*	nādī	nadi	nadi	ā-a, ḍ-d, ī-i
๕๖	ชื่อ	nāma	nama	namO	ā-a, a-O
๕๗	ตาชั่ง	nārāca	neṛaca	nIRacO	ā-I, r-R, ā-a, a-O
๕๘	คราม, สีคราม	nīla	nila	nilO	ī-i, a-O
๕๙	บังคับ*	pakṣa	paksa	pa?sO	k-?, ṣ-s, a-O
๖๐	คุก*	panjara	peṅjara	pIjaRO	a-I, n-z, ā-a, r-R, a-O
				jjaRO	panj-jj, ā-a, r-R, a-O

๑, ๒ ทั้งสองคำนี้ในภาษามลายูถิ่นใช้ในความหมายเดียวกัน.

หมาย เลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกกลาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๖๑	แผ่นดิน	pr̥thivī	per̥tewi	pItEwi	r-I, th-t, i-E, ī-i
๖๒	ประการ	prakāra	per̥kara	pIkaRO kkaRO	r-z, a-I, ā-a, r-R, a-O prak-kk, ā-a, r-R, a-O
๖๓	ที่แรก*	prathama	per̥tama	pItamO	r-z, a-I, th-t, a-O
๖๔	บุตร	putra	putera	pItIRO	u-I, z-I, r-R, a-O
๖๕	บุตรี	putrī	puteri	pItIRi	u-I, z-I, r-R, ī-i
๖๖	บูชา	pūjā	puja	pujO	ū-u, ā-O
๖๗	ผลบุญ*	phala	pahala	pahlO palO	pha-paha, a-O ph-p, a-O
๖๘	ไหล่	bāhu	bahu	ba-u	ā-a, h-z
๖๙	บุญคุณ*	buddhi	budi	budi	ddh-d
๗๐	ภักดี	bhakti	bakti	ba?ti	bh-b, k-?
๗๑	ภัย	bhaya	bahaya	bahyO bayO	bha-bah, a-O bh-b, a-O
๗๒	แบ่ง, ทหาร	bhāgī	bahagi	bahagi bagi	bhā-baha, ī-i bh-b, ā-a, ī-i
๗๓	โชคดาก	bhāgya	bahagia	bahagiyO bIgiyO	bhā-baha, y-iy, a-O bh-b, ā-I, y-iy, a-O
๗๔	ภาษา	bhāṣā	bahasa	basO	bh-b, ā-a, ṣ-s, ā-O

หมาย เลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกกลาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๗๕	พื้นดิน	bhūmi	bumi	bOming ^๑	bh-b, ū-O, z-ng
๗๖	มงกุฏ	makuta	mahkota	mahkOtO	z-h, u-O, t-t, a-O
๗๗	น้ำผึ้ง	madhu	madu	mudu	dh-d
๗๘	มนุษย์	manuṣya	manusia	manusiyO	ṣ-s, y-iy, a-O
๗๙	รัฐมนตรี*	mantri	menteri	mItIRi	a-I, n-z, z-I, r-R
๘๐	มหाराชา	mahārājā	maharaja	mahRajO	ā-z, r-R, ā-a, a-O
๘๑	เวลา*	māsa	masa	masO	ā-a, a-O
๘๒	หน้า	mukha	muka	mukO	kh-k, a-O
๘๓	เริ่มแรก	mūla	mula	mulo	ū-u, a-O
๘๔	เสียง(เพราะ)	mr̥du	mer̥du	mIRdu	r-IR
๘๕	รถ	ratha	kereta	kIREtO	z-kI, r-R, a-E, th-t, a-O
				kEtO	z-k, r-z, a-E, th-t, a-O
๘๖	รส	rasa	rasa	RasO	r-R, a-O
๘๗	ความลับ	rahasya	rahasia	RasiyO	r-R, ha-z, y-iy, a-O
๘๘	ราชา	rājā	raja	RajO	r-R, ā-a, ā-O
๘๙	รูป	rūpa	rupa	RupO	r-R, ū-u, a-O
๙๐	หัตถ์หมัน ^๒	lakṣa	laksa	la?sO	k-?, ṣ-s, a-O

^๑มีเพียงคำเดียวที่เติม ng สะกดท้ายคำ.

^๒ความหมายเดิม = หัตถ์แสน.

หมายเลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกกลาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๙๑	ลักษณะ	lakṣaṇa	laksana	laʔsanO	k-ʔ, ṣ-s, ṇ-n, a-O
๙๒	พระลักษณะ	lakṣmāṇa	laksamana	laʔsīmanO	k-ʔ, ṣ-s, z-I, ā-a, ṇ-n, a-O
๙๓	กำไร	lābha	laba	labO	ā-a, bh-b, a-O
๙๔	โลภ	lobha	loba	lobO	o-O, bh-b, a-O
๙๕	ชาติ	vamśa	bangsa	basO	v-b, m-z, ś-s, a-O
๙๖	สี	varṇa	warna	waRInO	r-R, z-I, ṇ-n, a-O
๙๗	ข่าว	vārtta	warta	warItO	ā-a, z-I, tt-t, a-O
๙๘	พินาศ	vināśa	benasa	bInasO	v-b, i-I, ā-a, ś-s, a-O
๙๙	พิษ	viṣa	bisa	bisO	v-b, ṣ-s, a-O
๑๐๐	ศัตรู	śatru	seṭeru	sItIRu	ś-s, a-I, z-I, r-R
๑๐๑	คำตรีศ*	śabda	sabda	sIbIdO	ś-s, a-I, z-I, a-O
๑๐๒	ควน	śīghra	segera	sIgiRO	ś-s, ī-I, gh-g, z-I r-R, a-O
๑๐๓	สะอาด	śuci	suci	suci	ś-s
๑๐๔	ไหม	śūtra	sutera	sItIRO	ś-s, ū-u, z-I, r-R, a-O
๑๐๕	หมาใน	śṛgāla	serigala	sIgalO	ś-s, r-I, ā-a, a-O
๑๐๖	ความสัตย์	satya	satia	sItiyO	a-I, y-iy, a-O
๑๐๗	เชื่อม, ทอ	sandhi	sendi	sINi	a-I, ndh-N
๑๐๘	สำเร็จ	sampūrṇa	Sempurna	sIpIRInO	a-I, m-z, u-I, r-R, z-I, ṇ-n, a-O

หมายเลขคำ	ความหมาย ใน P.M.	สันสกฤต	มลายูกดาง	มลายูถิ่น ปัตตานี	ความแตกต่างของเสียง ระหว่าง Skt. กับ P.M.
๑๐๘	สิงห์	siṅha	singa	singO	ñh-ng, a-O
๑๑๐	สิงคโปร์	Sinhapura	Singapura	SingOpuRO	ñh-ng, a-O, r-R, a-O
๑๑๑	บัลลังก์ *	siṅhāsana	singgasana	singOsanO	ñh-ng, ā-O, a-O
๑๑๒	สุข	sukha	suka	sukO	kh-k, a-O
๑๑๓	พี่น้อง	sodara	saudara	sudaRO	o-u, r-R, a-O
๑๑๔	สตรี	stri	isteri	istIRi	z-i, z-I, r-R, ī-i
๑๑๕	วัง *	sthāna	istana	isItanO	z-i, th-t, ā-a, a-O
๑๑๖	ความรัก	smara	asmara	asmaRO	z-a, r-R, a-O
๑๑๗	เสียง	svara	suara	sORO	sv-s, a-O, r-R, a-O
๑๑๘	สามี	svāmī	suami	suwOmi	sv-suw, ā-O, ī-i
๑๑๙	ห่าน *	hansa	angsa	asO	h-z, ṁ-z, a-O
๑๒๐	หนุมาน	hanumān	hanuman	hanumE	ān-E
				anumE	h-z, ān-E
๑๒๑	ความยาว	hasta	hasta	ssItO	has-ss, z-I, a-O
๑๒๒	คำศอຍ	hīna	hina	hinO	ī-i, a-O

* ความหมายเปลี่ยนจากเดิม

หลักคำคุณอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้คำสันสกฤตในภาษามลายูกกลาง และภาษามลายูถิ่นปัตตานีมีลักษณะแตกต่างไปจากเดิม คือ การนำคำสันสกฤตมาประกอบเป็นรูปคำใหม่ตามหลักภาษามลายู โดยเติมพยางค์เข้าข้างหน้าคำและหลังคำ ทำนองเดียวกันกับการเติมอุปสรรค บัจจย ในภาษาสันสกฤต แต่ภาษามลายูเติมพยางค์เพื่อเปลี่ยนความหมายและหน้าที่ของคำ ดังที่ อาจารย์วัน มะโรหบุตร ไค้กล่าวไว้ในหนังสือหลักภาษามลายู ว่า "คำต่าง ๆ ในภาษามลายูมีการเปลี่ยนหน้าที่และความหมาย จากอย่างหนึ่งไปเป็นอีกอย่างหนึ่ง ด้วยการเติมพยางค์ การเติมพยางค์มี ๔ วิธีคือ เติมหน้าคำ เติมหลังคำ เติมหน้าคำและหลังคำคู่กัน และแทรกเข้ากลางคำ"^๑ คำสันสกฤตในภาษามลายูกกลางและภาษามลายูถิ่นปัตตานี เมื่อนำมาเติมพยางค์ดังกล่าวแล้ว จะมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. เติมพยางค์หน้าคำ

๑.๑ เติมพยางค์ ber ในภาษามลายูกกลาง และ bI ในภาษามลายูถิ่นปัตตานีเข้าข้างหน้าคำนาม ทำให้คำนามนั้นเป็นคำกริยา เช่น

นาม		กริยา		
สันสกฤต	ความหมายในพ.ม.	มลายูกกลาง	มลายูถิ่นปัตตานี	ความหมาย
gaja	ช้าง	bergajah	bIgajO	ขี่ช้าง
guhā	ถ้ำ	bergoa	bIguwO	สะท้อน(เสียงในถ้ำ)
chāyā	แสง	bercahaya	bIcahayO	มีแสง
jāla	แห	berjala	bIjalO	ทอดแห
dosa	บาป	berdosa	bIdOsO	เป็นบาป
sabda	ศัพท์, คำ	bersabda	bIsIbIdO	ตรัส

^๑วัน มะโรหบุตร, หลักภาษามลายู (ปัตตานี: ไมตรีสาส์นการพิมพ์, ๒๕๑๕),

๑.๒ เติมพยางค์ sa ในภาษามลายูกลาง และ sI ในภาษามลายู
ถิ่นปัตตานี เข้าข้างหน้าคำนาม เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งเดียวกัน เช่น

นาม สันสกฤต	นามสิ่งเดียวกัน		
	มลายูกลาง	มลายูถิ่นปัตตานี	ความหมาย
āgama - ศาสนา	saugama	sIugamO	ศาสนาเดียวกัน
nagarī - ประเทศ	sanegeri	sInIgiRI	ประเทศเดียวกัน
bhāsā - ภาษา	sabahasa	sIbasO	ภาษาเดียวกัน
rūpa - รูป	sarupa	sIRupO	รูปเดียวกัน, เหมือนกัน
vaṅśa - ชาติ	sabangsa	sIbasO	ชาติเดียวกัน

๒. เติมพยางค์หลังคำ

๒.๑ เติมพยางค์ an ในภาษามลายูกลาง และ E ในภาษามลายู
ถิ่นปัตตานี ข้างหลังคำกริยาทำให้คำกริยานั้นเป็นคำนาม เช่น

สันสกฤต	กริยา	นาม		
	ความหมายใน P.H.	มลายูกลาง	มลายูถิ่นปัตตานี	ความหมาย
pūjā	บูชา	pujaan	pujOE bahagiyE	การบูชา, สิ่งที่เราเคารพ
bhāgī	แบ่ง	bahagian	bIgiyE ggiyE	ส่วนแบ่ง

๒.๒ เติมพยางค์ an ในภาษามลายูกกลาง และ E ในภาษามลายู
ดินปัตตานี ข้างหลังคำวิเศษณ์ ทำให้คำวิเศษณ์นั้นเป็นคำนาม เช่น

วิเศษณ์ สันสกฤต	นาม		
	มลายูกกลาง	มลายูดินปัตตานี	ความหมาย
guṇa - ประโยชน์	gunaan	gunOE	สิ่ง ^๑ ที่ ^๑ ให้ ^๑ ประโยชน์
mūla - แรก	mulaan	mulOE	คำ ^๑ ขึ้น ^๑ ต้น
hīna - คำ ^๑ ตอย	hinaan	hinOE	สิ่ง ^๑ ที่ ^๑ น่า ^๑ รัง ^๑ เกียจ, สิ่ง ^๑ ที่ ^๑ คำ ^๑ ตอย

๓. เติมพยางค์หน้าคำและหลังคำ^๑กัน ได้แก่การเติมพยางค์ ke...an
ในภาษามลายูกกลาง และ kI...E ในภาษามลายูดินปัตตานี เพื่อเปลี่ยนหน้าที่ของ
คำนามเป็นนามธรรม เช่น

นาม สันสกฤต	นามธรรม		
	มลายูกกลาง	มลายูดินปัตตานี	ความหมาย
mukha - หน้า	keṃukaan	kImukOE	ผู้มี ^๑ หน้า ^๑ มี ^๑ ตา, ผู้มี ^๑ เกียรติ
manuṣya - มนุษย์	keṃanusiaan	kImanusiyOE	มนุษย์ ^๑ ธรรม
rājā - พระราชา	keṃajaan	kIRajOE	รัฐ ^๑ บาล, ราช ^๑ การ
vamśa - ชาติ	keṃangsaan	kIbasOE	แห่ง ^๑ ชาติ

สรุปลักษณะของคำสันสกฤตในภาษามลายูถิ่นปัตตานี

ลักษณะต่าง ๆ ของคำสันสกฤตในภาษามลายูกกลาง และภาษามลายูถิ่นปัตตานีที่ได้อธิบายมาแล้วนั้น พอสรุปเป็นหลักย่อ ๆ ด้วยตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๕

สรุปลักษณะเสียงสระในคำสองพยางค์ที่ไม่มีพยัญชนะควบกล้ำ

	สระ				
สันสกฤต	a, ā	i, ī	u, ū	e	o
มลายูกกลาง	a	i	u	e	o
มลายูถิ่นปัตตานี	a ในพยางค์ต้น o ในตำแหน่ง สุดท้ายของ คำ E ในพยางค์สุดท้ายที่สะกด ด้วย n	i ทุกตำแหน่ง	u ทุกตำแหน่ง	E ในพยางค์ ต้นของคำ	o ในพยางค์ ต้นของคำ

คำสันสกฤตสองพยางค์ที่มีพยัญชนะควบกล้ำ และคำหลายพยางค์ จะมีเสียงสระไม่แน่นอน โดยเฉพาะในพยางค์ต้นของคำ จึงไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้

คำสันสกฤตในภาษามลายูถิ่นปัตตานี ที่ยกมาเปรียบเทียบกันนั้น เมื่อแบ่ง
ออกเป็นกลุ่มตามลักษณะชนิดของคำ จะพบว่า คำที่ไวยากรณ์มากที่สุดคือคำนาม ดังจะเห็นได้
จากค่าเฉลี่ยจากจำนวนคำที่ยกมาทั้งหมด ๑๒๒ คำ ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๑๑

แสดงจำนวนกลุ่มชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์

ลำดับ	ชนิดของคำ	จำนวนคำ	คิดเป็นร้อยละ
๑	คำนาม	๕๖	๔๕.๖๕
๒	คำกริยา	๑๕	๑๒.๒๙
๓	คำวิเศษณ์	๑๐	๘.๒๐
๔	คำสันธาน	๑	๐.๘๒

คำสันสกฤตในภาษามลายูถิ่นปัตตานี ที่ยกมาเปรียบเทียบกันนั้น เมื่อแบ่ง
ออกเป็นกลุ่มตามลักษณะชนิดของคำ จะพบว่า คำที่ใช้มากที่สุดคือคำนาม ดังจะเห็นได้
จากค่าเฉลี่ยจากจำนวนคำที่ยกมาทั้งหมด ๑๒๒ คำ ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๑๑

แสดงจำนวนกลุ่มชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์

ลำดับ	ชนิดของคำ	จำนวนคำ	คิดเป็นร้อยละ
๑	คำนาม	๙๖	๗๘.๖๙
๒	คำกริยา	๑๕	๑๒.๒๙
๓	คำวิเศษณ์	๑๐	๘.๒๐
๔	คำสันธาน	๑	๐.๘๒